

Sunday, January 21. 2007

Censurens megafoner

av Leif Erlingsson
2007-01-21

Istället för attitydundersökningar skulle man helt enkelt kunna intervjua den allmänna opinionen i olika frågor. Det finns i Sverige ett litet fåtal personer, som utgör den allmänna opinionen inom sina respektive ämnesområden. Det vill säga, när den allmänna opinionen ska skapas så får dessa "den allmänna opinionen" - personer uttala sig, och så är saken biff. Som ett exempel så heter den allmänna konspirationsteori-opinionen Erik Åsard. Han säger hur det ska vara om 11 september attackerna, och så är det. Andra täcker andra frågor.

Yttrandefriheten ger paradoxalt nog censurens megafoner rätt att "bullshita" oss, utan att behöva deklarerat att de gör så, utan att ta ansvar för konsekvenserna. Media har benämningmakten, att ge saker namn, men inget ansvar. De kan styra regering och opinion. "Alla 267 tidningsredaktörer som arbetar i Rupert Murdochs pressimperium stödde Irakkriget. Varenda en av dem gav sitt stöd till kriget. Detta är vad som kallas mångfald." (Johan Ehrenberg citerar vad författaren Tariq Ali sa inför en samling journalister på Indiens pressklubb i Delhi på temat medias frihet och "den nya informationsordningen", i Dagens ETC Ehrenberg, Dagens ETC #11 2006, fredagen den 17 mars 2006, s. 19.)

"Bullshitandets" funktion är att vi inte ska känna ansvar. Att vi ska glömma bort "den västerländska humanism och/eller kristna tro där människovärde står högre i kurs än krigsindustrins aktier". Som inför det systematiska utrotandet av intellektuella i Irak. (Stöd Iraks akademiker och intellektuella [PDF], underteckna uppropet.) Eller inför att 40% av Iraks medelklass nu rapporteras ha flytt landet. Eller inför att enligt FN omkring 84 procent av Iraks institutioner för högre utbildning redan bränts, plundrats eller förstörts. Eller inför det irakiska inrikesministeriets dödspatruller, som t.ex. Human Rights Watch rapporterat om, vilket även Amnesty International länkat till på sin webbplats. Ett ministerium Sverige ger utbildning åt i Jordanien. Detta talas om på vart och vartannat antikrigsmöte jag varit på. Insikt om att om inte USA lämnar Irak väldigt snart så finns det snart inga kvar som KAN administrera landet. För till skillnad mot vad pladdrarna säger så var irakierna väldigt bra på detta, levnadsstandarden var hög relativt grannländerna, innan USA (=världssamfundet) satte landet på svältkur. Men till och med när vi mördade en halv till en miljon irakier genom denna svältkur, vilket sades "vara värt det" (av Madeleine Albright), var förhållandena bättre än nu, med USA på plats.

Bushs sjukdom är vår egen

Paul Levy skriver att, i min översättning, "Vi kan se Bush och hela hans administration (Cheney, Rumsfeld, Rice, Wolfowitz, etc), såväl som det företagsmilitärindustriella komplexet som de är medberoende med, media som de kontrollerar, väljarna som stöder dem, och till och med oss själva, som sammankopplade delar av ett helt system, eller av ett 'fält'. Istället för att relatera till någon enskild del av detta fält som vore det en isolerad företeelse, så är det viktigt att tänka sig hela det samberoende fältet som det medium genom vilket elakartad egofreni manifesterar och utbreder sig själv. Elakartad egofreni (på engelska malignant egophrenia; ME) är ett fält-fenomen, och behöver förstås som ett sådant. Bushs sjukdom är vår egen." Han skriver även, åter i min översättning, "Genuin medkänsla såsom aktivism

Epidemin av elakartad egofreni sker precis framför våra ögon. Den är uppenbar för envar med ögon att se med. Om vi inte tittar på det som sker, om vi vänder bort blicken, ignorerar det, och engagerar oss i strid med det, så ljuger vi för oss själva. Då är vi i maskopi med, och utan att förstå det föder vi sjukdomen. Att vi ser bort är en form av blindhet. Att vi ser bort är en form av okunnighet. Att vi ser bort, att vi krymper, är själva sjukdomen. Vår resulterande självbelåtenhet och passivitet är i själva verket ett uttryck för vår brist på medkänsla. För att citera pastor Martin Luther King Jr. 'Den som passivt accepterar det onda [tillåter det att ske] är lika mycket inblandad i det som den som utför det.' Den filosofiska idégrunden bakom 'sparka på den som ligger' och 'sköt dig själv och skit i andra'

Under åren har jag regelbundet i nätforum stött på välartikulerade debattörer som förläst sig på Objektivismens läror om sköt dig själv och skit i andra, eller 'sparka på den som ligger och skit i att bry oss om någon annan än oss själva', Halleluja! Detta är alltså min summering av Ayn Rands filosofi, som tycks utgöra den filosofiska grunden för den så kallade nyliberalismen (=nykolonialismen). En den ultimata själviskhetens ideologi, som konsekvent genomförd med naturnödvändighet leder till mänsklighetens undergång.

Fortfarande finns det svenskar som inte fullt ut stöder en sådan den yttersta själviskhetens ideologi, varför dess tillskyndare måste 'hjälpa oss' att flytta 'fram' våra 'mentala gränser'. Mikael Odenberg skrev i SvD 15/1 2006 om

förmåga som kan användas över alla gränser, även mentala. Man har väl fortfarande vissa problem med att behöva framställa krigsäventyr såsom freds:do, men med lite invänjning så blir väl svenska folket med på noterna, kantänka?! Sverige värvar nu yrkessoldater till den av Sverige ledda EU-styrkan Nordic Battlegroup, som ska kunna rycka in varhelst krigsherrarna behöver den - alltså mot andra folk, som inte godvilligt lägger sig platt inför det företagsmilitärindustriella komplexets önskemål. Jag kan varmt förstå frustrationen hos dem som måste förstå sig med floskler om "fredsinsatser", när detta får dem att framstå som babblande imbeciller. Så mycket trevligare det måste vara att få kalla krig för krig, o.s.v.!

Sverige har numera massor av lönsamma samarbeten och samköp av vapen med USA, och vårt försvar lånar ut vapensystem för användning i krig. Via mailinglista läste jag en Ledare i Proletären 16 januari 2007, där det meddelades att "På Folk och försvars pågående rikskonferens i Sälen talade sig Marcus Wallenberg varm för fortsatta och utökade försvarsbeställningar. Av naturliga skäl. Wallenbergarna är fortfarande storägare i Saab AB, som gärna ser den svenska krigsmakten som sk referenskund. Vilket betyder att de svenska skattebetalarna skall betala krigsindustrins utprovning av nya vapensystem innan de skickas på export."D.v.s., vårt land har blivit stormakternas vapensmedja. I samma ledare fick vi även veta att "Bofors ägs från USA, liksom Hägglunds. Kockums har tyska ägare (det ökända ThyssenKrupp) och i Saab AB har brittiska BAE System gått in som storägare. Den svenska försvarsindustrin är amerikansk, brittisk och tysk."Thyssen, ja. Där har vi kopplingarna till farfar Prescott Bush och familjen Bushs samröre med Hitler.... Som dock stoppades, men INTE av marknadskrafterna.

För svenskar och världsmedborgare som inte redan dukat under för epidemin av elakartad egofreni så finns det ett stort behov av att övervaka de smittades förehavanden. Etablerade slutna underrättelsetjänster har misslyckats. Politiker har misslyckats. Alla har de dukat under för det "sociala fantasisystem" de ingår i - det med R D Laings ord i "Self and Others" från 1961 beskrivna system där systemets medlemmar stöder varandra i en verklighetssyn som inte behöver delas av dem utanför systemet, eller stämma med fakta. Den officiella kulturen/verkligheten/sanningen - det vill säga det som så att säga 'lyfts upp på bordet' - ligger mycket långt från den så att säga faktuelle verkligheten. Någon slags Global Open Citizens Intelligence Agency (GOCIA) behövs, där världsmedborgarna övervakar de så kallade experter och ledare som försöker leda in oss i sin egen sjuka verklighetssyn, och hela tiden kräva en mer frisk och sund d:o, enligt mänskliga värderingar. Rent tekniskt kan Internet sägas vara denna Global Open Citizens Intelligence Agency (GOCIA), det behöver bara väckas större medvetenhet om hur avgörande funktionen är för mänsklighetens överlevnad, och större ansträngningar mobiliseras att försvara denna globala öppna medborgarnas underrättelsetjänst mot den yttersta självskhetens ideologi, som inte kan tåla oegennyttigt internationellt samarbete eller medborgares motstånd mot att bli helt utsugna av egofreniens ekonomiska system. Expertbluffen är att de stängda underrättelsetjänsterna har någon förmåga Internet inte har. Det har de ej. De har kanske enstaka informationer som inte finns publikt och terabyte data, men de har inte analysförmågan av hela Internets samlade krafter, de har inte samma djupa kunskap - information/data är inte kunskap. Så, låt folket sköta vaktposteriet! Det ger hög kunskapskvalitet. Bra analyser. Verklig kunskap, till skillnad från terabyte data. Visst, det skrivs AI-program för att se mönster i data. Men detta är fortfarande på nivån vem som har kontakt med vem - överhetens verktyg att hålla oss medmänniskor i schack, inte friska vanliga människors verktyg att genom att studera verkligheten på många olika plan få en mer realistisk bild av densamma än de slutna systemen någonsin förmår. De senare leder snarare osvikligt till paranoia. Till att föda den elakartade egofrenin.

Om media bestämmer sig för att inte stå på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida, då kan det gå fort. En sådan diskussion förs. I P1 Konflikt lördagen den 13 januari 2007 kom många viktiga röster till tals, den amerikanske journalisten Dahr Jamail - som jag syndikaliserat här på bloggen sedan 2005, Daniel Ellsberg, den amerikanske fd UD-tjänstemannen som med risk för eget liv läckte dokumenten som visade att Vietnamkriget inte kunde vinnas, min vän Camilla Ingman-Fulton - som jag skrivit en artikel tillsammans med, och flera andra. Men det intressantaste för ett alternativ till media på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida var kanske reportaget från ett seminarium om "Peace Journalism" - fredsjournalistik - med Jake Lynch, fd korrespondent för BBC och Sky News, nu chef institutionen för freds- och konfliktforskning vid universitetet i Sydney, Australien, som skrivit bok med samma titel. Här en länk till en guide för journalister, av journalister, om hur man utövar journalism i fredens tjänst. En bra resurs, om som sagt media bestämmer sig för att inte stå på krigspropagandans (=dödsindustrins) sida. Och som sagt, då kan det gå fort.

Vad är det krigsprofitörerna inte vill att vi ska komma ihåg?

När farfar Prescott Bush stoppades från att samarbeta med Adolf Hitler under andra världskriget, så skedde detta med hjälp av den "Trading With The Enemy Act" som USA införde när man gick i krig med nazi-tyskland. Jag känner väl till den, för jag begärde för några år sedan via en amerikansk adress ut en del dokument från amerikanska arkiv angående överträdelser av denna lag, begångna just av farfar Prescott Bush och andra släktingar, m.fl. personer som hjälpte Hitler. Tack vare denna lag stoppades krigsprofitörerna Bush. Visserligen tystades det hela ned i USA, och familjen Bush slapp skammen att se Prescott Bush med flera släktingar och vänner i fängelse för krigsbrott.

På samma sätt som Prescott Bush stoppades under andra världskriget från att hjälpa Hitler, på samma sätt kan dagens

svenska krigsprofitörer stoppas att hjälpa dagens Bush.

Marknadskrafterna stoppade inte "handel med fienden" under andra världskriget, och de kan inte stoppa handel med USA i dag. Det fungerar inte så, ett företag har som uppgift att generera vinst åt sina aktieägare. Det har INTE som uppgift att rädda mänskligheten från nästan säker undergång. Om marknadskrafterna fritt får verka så är det företagets uppgift att verka enligt dessa, oavsett om detta leder till mänsklighetens undergång, själviskheten och den totala egenlystans yttersta konsekvens. Något annat vore att svika den uppgift de är satta att förvalta.

Det måste finnas yttre begränsningar för vad marknadskrafterna får göra. Och detta är lagstiftarens uppgift. Det behövs en svensk motsvarighet till "Trading With The Enemy Act", kanske en "handel med skurkstat lag". Ellsberg säger att det krävs en villighet att bära kostnader. Och de med mest att förlora, och med medel att pumpa ut sitt pladder genom de "den allmänna opinionen" - personer jag skrev om i början, stretar naturligtvis emot. När vi inte längre låter skrämman oss av "de onda muslimerna" (kommer ni ihåg att det för några år sedan var "de onda terroristerna?"), så kommer nästa skrämselfaktik att vara att oljan snart tar slut, så vi är tvungna att roffa åt oss vad vi behöver med vapenmakt. Det finns ännu fler skrämselfälmen på lut, man har förberett sig för "evigt krig för evig fred"... Och vad gäller oljan - det finns större reserver än vad jorden tål att vi använder. Man slutar prospektera, inte för att det saknas olja, utan för att det är mer lönsamt med brist och höjda priser. Man får sina pengar ändå, utan motsvarande kostnader för prospektering. (Se Svenska Petroleum Institutets presentation för oljekommissionen 2005-12-13.pdf (667 kB). Läs det. Det förklarar hur de kommer fram till att oljan med dagens förbrukning räcker minst i 100 år.)

Men som sagt, när varken "hemska muslimer" eller "måste roffa åt oss den sista oljan" räcker till för att skrämman upp oss, så finns det ett gäng till fågelskrämmor. Det är upp till oss om vi tänker låta skrämman oss av varje ny grej, eller växa upp någon gång.

Svenska makthavare har dock bevisat sig vara fullständigt impotenta

"An nescis, mi fili, quantilla prudentia mundus regatur" (=Vet du inte, min son, med hur litet förstånd världen styrs), vilket Axel Oxenstierna lär ha sagt till sin son Johan, som inför resan till Münster tvivlade på sin förmåga att förhandla för Sverige i den Westfaliska freden. Varför denna kompakta impotens och dumhet? Galopperande feighet, kanske? De svenskar som hotar det företagsmilitärindustriella komplexet har en stark tendens att hamna framför kulor eller under tunnelbanetåg. Är vi svenskar ett folk som förtjänar fegisar och dumskallar vid rodret? Hur ska vi skänka mod och mandom till våra ledare, ja, KRÄVA mod och mandom av dem? Eller vill de oss rentav illa? Jag hörde Jan Guillou i P1 på radion kommentera revirstriden mellan SÄPO och MUST, där SÄPO menar att det är ett hot mot demokratin att MUST skulle få övervaka svenskarnas Internettrafik, med att detta givetvis är nonsens från en organisation (SÄPO) som organiserar hemliga rättegångar med hemliga bevis mot "svartskallar", på kafkaliknade sätt. Jag känner igen uppgifterna, har hört var dessa skenrättegångar bedrivs, men blev ändå förvånad att det sades i radio. "Staten är inte intresserad av olika uppfattningar och intressen, den är inte öppen för alla och vill inte väl." (Stefan Villkatt, "Vem vann slaget om Göteborg?", Stockholms Fria Tidning Nr 23, årg. 6, lördag 10 juni 2006, s. 2.) Skenrättegångar och olagliga frihetsberövanden av personer för att de haft för avsikt att demonstrera mot just den globala egofrenin visar tydligt att staten skiter högaktingsfullt i svenskarnas rättigheter och intressen. Hittills har vad jag kan se inget framkommit som skulle förändra den bilden. (Notera för övrigt kommentarerna på svenska Wikipedia om SÄPO:s goda samarbete med den nazityska säkerhetspolisen Gestapo under andra världskriget.)

Är vi lika impotenta och fega som våra makthavare? Det finns en sorts förnekelse som innebär att erkänna verkligheten som den är, men att inte erkänna att denna vår insikt skulle medföra något ansvar att handla. Det har sagts att vi handlar först när obehaget av att inte handla blir större än obehaget av att handla. I ett känt Paul Josef Göbbels citat förklarar han detta utmärkt väl när han först säger att en tillräckligt stor och tillräckligt ofta upprepad lögn kommer till sist att accepteras som sanning av människorna, men att denna lögn endast fungerar så länge staten kan skydda människor från de politiska, ekonomiska och/eller militära konsekvenserna av lögnen. I vår svenska verklighet skulle detta innebära att svenskarna kan tänkas acceptera lögnerna om våra "freds-styrkor" och fredsenagemang, etc, tills världens vrede vänds mot vårt eget land, och "stormakternas vapensmedja" inte längre kan gömma sig bakom dessa stormakter. Det vill säga, när krigspolitikerna resulterar i att kriget kommer till Sverige, då kommer svenskarna att sluta tro på pladdret.

Är vi så passivt självbelätta?

Eller är vi så överflödade av censurernas megafoners dumma och irrationella pladder att vi förlorat förmågan till rationellt tänkande? Detta händer enligt Dr. Angela Hegarty, chef för Creedmoor rättsmedicinska centrum i Queens, N.Y., Jose Padilla, genom den behandling staten utsätter honom för. Är vi alla liksom Jose Padilla så traumatiserade att vi ej förstår vår egen situation? Har vi alla drabbats av post-traumatisk stress som berövat oss rationellt tänkande? Paul Josef Göbbels menade att det är statens absoluta rätt att övervaka utformningen av den allmänna opinionen. Tycker även du och jag det? Eller har vi medborgare rätt att tänka själva? Om vi väljer att tro censurernas megafoner för att det

Blog Export: Intelligentsians blockering, <http://blog.lege.net/>

är enklast så, för att det är tröttsamt att ta reda på saker själv, särskilt som vi då kommer till andra uppfattningar än dem vi umgås med, då gör vi samma val som vanligt folk gjorde i nazi-tyskland, och då är vi lika skyldiga till Nazismens härjningar som de, för vi är i så fall inte ett dugg annorlunda. Då kan vi faktiskt lika gärna göra hitler-hälsning allihopa, till en man som påstod just att "gör lögnen stor, gör den enkel, upprepa den ofta, och till sist kommer de att tro den". Tror vi lögnerna i dag också, eller vägrar vi äntligen följa denna urgamla pipa? (Som en annan tänkare skrev, den moderna civilisationen baseras på våld, slaveri och vackra ord...)

För de som har fått nog av egoism till döds är det dags att vägra svälja lögnerna. Att moraliskt demaskera envar som stöder dödsindustrin och censurernas megafoner. De tystnar skamset, när man ställer dem mot väggen. Som här: "From: Leif Erlingsson

Date: Mon, 24 Jan 2005 13:10:14 +0100 (MET)

To: Henrik Berggren

Cc: mediekritik@yahoogroups.com

Subject: "Fakta tränger sällan in mot våra övertygelser"

Hej Henrik.

Du ångrar antagligen redan att du i gårdagens artikel på nedre halvan av ledarsidan i DN (om Auschwitz) citerade Marcel Proust från "På spaning efter den tid som flytt" just med hans ord: "Fakta tränger sällan in mot våra övertygelser".

Som du skriver, "Det kan aldrig utgöra en ursäkt för att vända bort blicken. Men det är en stark påminnelse om att människan är utrustad med en stark förmåga att välja bort sådant som stör hennes världsbild."

Vi är många i dag som mycket starkt upplever sanningen i dessa ord. I praktiken känner vi det som att censur råder i Sverige. Det finns kanske ingen censurbyrå, men just genom så många medie-människors starka förmåga att välja bort sådant som stör deras världsbild, så har vi i praktiken censur.

Som jag skrev på mediekritik@yahoogroups.com i går: Att göra det obegripliga begripligt, det är det jag vill. Men jag vet ännu inte hur.....

Det finns så många aspekter på den verklighet som stör medie-Sveriges världsbild, och som därför väljs bort. Det är inte bara enstaka nyheter, det är nära nog samtliga nyheter som stör den etablerade världsbilden. Fakta som inte ens tillåts möta allmänheten, och därigenom störa dess övertygelser. Jag tänker inte ens börja göra en lista. Du kan surfa på några av mina inlägg på mediekritik-listan, eller börja här: [Min artikel om "Det andra valfiaskot - och den pinsamma tystnaden" från 16 januari 2005]

Det jag ser som hoppfullt är att ungdomen flyr de tryckta medierna. Ja, du läste rätt. Jag ser det som ett framtidshopp att DN och de andra stora tidningarna förlorar sina läsare.

DÄRFÖR ATT ungdomarna analyserar och tar in information. De är sina egna journalister. FÖR ATT journalisterna inte längre gör sina jobb. Jag har i dag DN, men jag ska inte förnya min prenumeration. Jag kan lika gärna följa med i nätdebatten för att märka om DN en dag skulle börja trycka även sådana sanningar som i dag i praktiken censureras.

För demokratin är det hoppfullt att dinosaurier som inte längre fyller sin funktion ersätts med mer funktionella medier. Det etablerade medier möjligen skulle kunna göra för att försöka anpassa sig är att ÄNDRA SIG. Börja skriva även obekväma sanningar. Allt som kan bevisas och som är av intresse för demokratin och för framtida debatt måste få komma i tryck.

Att t ex ägna massor av artiklar om naturkatastrofer och val-fusk i Ukraina men nästan inte skriva alls om bevisat valfusk och bevisade lagöverträdelser i samband med valet, som ändå fullständigt ignorerades, i det som ska gälla för "världens bästa demokrati" är oförsvarbart. Det är inte just ditt fel.

En av dina kollegor förklarade för ett par månader sedan att nyheten inte var intressant.

Det är alltid lättare att kritisera de nyheter som faktiskt skrivs, än de som aldrig skrivs. Men de senare är långt allvarigare för demokratin. Du har kollegor som bestämmer vad det är intressant för läsarna att känna till av verkligheten. Det är det journalism handlar om, men det måste göras med urskiljning. Att så ej sker, gör att mitt framtidshopp står till ungdomen, som flyr etablerade medier!

Fred, Frihet och Rättvisa inte bara i retoriken. Det vill jag ha. För att återupprätta dessa värden måste det obegripliga som hotar detta göras begripligt för alla. Se sista länken nedan [här] för några tankar jag har haft om dessa hot. Eller titta på denna teckning som jag har gjort, för att illustrera: <http://uscrisis.lege.net/perfectstorm/>

Mvh

Leif Erlingsson"Givetvis inget svar.

Och alternativet till 'sparka på den som ligger' - ideologierna? Att vi samarbetar! Dr. Mohammad Yunus, Nobels fredspris 2006, kritiserar Bush. Vägen tillbaka heter samarbete. Inte tävlan och inte konkurrens. (Tack, Jan Viklund, som sände denna klokskap just när jag höll på att avsluta denna text.) På något sätt tror jag att vanligt folk är de friska, och de som är friska har ett gemensamt ansvar för de sjuka, att hjälpa även de sjuka att bli friska. Och sjukans sitter i själva samhällskroppen. Det är vi ute i denna kropp som måste hjälpa det 'centrala nervsystemet' att bli friskt!

Ang. uttrycket "censurens megafoner", det är inte jag som myntat det. Den som myntade det har även formulerat "Yttrandefrihet utan yttrandemöjlighet är av litet värde". Vi kan ju skriva vad vi vill, men "censurens megafoner" överröstar och flyttar bort uppmärksamheten från dessa 'röster i öknen'. Jag skulle även vilja tipsa om Chomskys begrepp "commissars". Dessa "commissars" har smutskastningen som sin mest elementära moraliska princip, kan vi läsa i kapitel 5, del 4 av "Noam Chomsky: A Life of Dissent" av Robert F. Barsky. De har även kallats "den parasiterande apparatchismen", från apparatchik, som är ett annat ord för regimagent ("apparaten"). Man skulle kanske på svenska hellre tala om "systemagent". Agent för systemet. Jag blir själv ibland kontaktad av sådana aspiranter på posten som generalsekreterare för Medelmåttornas riksförbund. Det stör dem att alla inte är som dem...

Leif Erlingsson
2007-01-21

Tillägg: Den kapitalistiska cellbildningen bör man hålla ögonen på. Epidemin av elakartad egofreni kommer inte ur intet.

Andra bloggar om: Censurens megafoner, den allmänna opinionen, konspirationsteorier, media, krigspropaganda, fredsjournalistik, benämningmakten, egofreni, egoism, sociala fantasisystem, objektivismen, förnekelse, nyliberalismen, ideologier, företagsmilitärindustriella komplexet, Daniel Ellsberg, Irak, irakiska inrikesministeriets dödspatruller, USA, Bush, samarbete

2007-01-24: Jag fann en relaterad och mycket intressant bloggartikel på Moderna Myter: Vakna SvD och DN, ni har blivit maktens megafoner. Tack Per Welander, för denna utmärkta text.

Inlagd av Leif Erlingsson i Media, Rättsstaten, Förnekelse, Propaganda, Konspirationsteorier, Gemensam berättelse / myt, Sociala fantasisystem, Fred, Manipulation, Fångar i systemet, Krigspropaganda, Irak, Dödsskvadroner, Politik, Övervakningssamhället, Buggning, USA, Indoktrinering & hjärntvätt, Egofreni kl 23:23

Läste genom din text, helt suverän faktiskt :) Tyvärr får jag säga att jag till och med glömt bort sidan din fast den legat som bokmärke ett bra tag nu :S men men...

Du fick samma svar på UAAA Radio också innan jag kom på att man faktiskt kunde kommentera här med :p
Anonymt på Jan 26 2007, 04:28

Tack, Henrik.
Anonymt på Jan 26 2007, 10:21

Den 1 maj 2007 valde Ulf Nilson att i Expressen i klartext tala om att vi i Sverige har censur: "Sverige är landet TIG IHJÄL -- ett land med en informell och förnekad, men järnhård censur." Artikeln: På denna skitsnackets dag bör folket få veta sanningen Expressen, Tisdag 1 maj 2007, Sidan 25.

Själv var jag tyvärr för tidigt ute. Attans också!
Anonymt på May 1 2007, 22:29